

Έγγραφο Υπ. Εργασίας: 1970/30-9-98

Άδειες και εργατικό ατύχημα εργαζομένων

Σύμφωνα με το άρθρο 1 του ν. 1346/83, που αντικατέστησε τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 2 του ΑΝ 539/45, κάθε εργαζόμενος, μετά από συνεχή απασχόληση τουλάχιστον δώδεκα μηνών (βασικός χρόνος) σε υπόχρεη επιχείρηση δικαιούται κάθε ημερολογιακό έτος άδεια με αποδοχές είκοσι τέσσερις (24) εργάσιμες ημέρες και αν στην επιχείρηση εφαρμόζεται σύστημα πενθήμερης εβδομάδας εργασίας είκοσι (20) εργάσιμες ημέρες, χωρίς να υπολογίζεται σ' αυτές η ημέρα της εβδομάδας κατά την οποία ο εργαζόμενος δεν απασχολείται λόγω του εφαρμοζόμενου συστήματος εργασίας.

Η άδεια αυτή επαυξάνεται κατά μία (1) εργάσιμη ημέρα κάθε έτος απασχόλησης επιπλέον του βασικού χρόνου μέχρι τις είκοσι έξι (26) εργάσιμες ημέρες και για τους εργαζόμενους με σύστημα πενθήμερης εβδομάδας εργασίας μέχρι τις είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες.

Σύμφωνα επίσης με το άρθρο 5 της από 18-5-98 Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας των ετών 1998 και 1999, οι εργαζόμενοι που έχουν συμπληρώσει υπηρεσία 15 ετών στον ίδιο εργοδότη ή προϋπηρεσία 17 ετών σε οποιοδήποτε εργοδότη και με οποιαδήποτε σχέση εξαρτημένης εργασίας, δικαιούνται άδεια 5 εβδομάδων, δηλαδή τριάντα (30) εργασίμων ημερών, αν ο εργαζόμενος εργάζεται εξαήμερο ή είκοσι πέντε (25) εργασίμων ημερών, αν εργάζεται πενθήμερο.

Από 1-1-1999 οι χρονικές προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου μειώνονται σε 12 και 14 έτη αντίστοιχα.

Τέλος σημειώνουμε ότι οι οικοδόμοι λαμβάνουν την άδεια από τον εργοδότη τους, όπως και οι υπόλοιποι μισθωτοί, ενώ τις αποδοχές αδειάς και το επίδομα αδειάς λαμβάνουν από το σχετικό Ειδικό Λογαριασμό, που έχει συσταθεί στο ΙΚΑ με το Ν. 4321/63, όπως τροποποιήθηκε με τους Ν. 4469/65, 1276/81 και 1759/88. Ο εργοδότης όμως υποχρεούται στην καταβολή της αποζημίωσης αδειάς, εφόσον (με 100% προσαύξηση των αποδοχών αδειάς, εφόσον υπάρχει πταίσμα αυτού), στην περίπτωση μη χορηγήσεως της αδειάς στο μισθωτό, όταν λήξει το ημερολογιακό έτος μέσα στο οποίο έπρεπε να χορηγηθεί η άδεια.

Όσον αφορά στα εργατικά ατυχήματα και τις εξ αυτών υποχρεώσεις του εργοδότη, ο βασικός νόμος είναι ο 551/1915 ο οποίος κωδικοποιήθηκε με το ΒΔ της 24-7/25-8-1920 και στη συνέχεια τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τα ΝΔ της 20/24-1-1923, της 25-7/15-8-1923, 408/1941 και τους νόμους 4705/1930, 5241/1931, 6234/1934 και 1244/1944.

Το ύψος της αποζημίωσης, που παρέχει ο ν. 551/1915, έχει αναπροσαρμοστεί με την αριθ. 12406/1998 Κοινή Απόφαση των αρμοδίων Υπουργών.

Αν όμως ο μισθωτός είναι ασφαλισμένος στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων ισχύουν οι διατάξεις του ΑΝ 1846/1951